

АЛЕКСАНДАР КАЛЕ СПАСОЈЕВИЋ
(1934–2015)

Историчар, стручни саветник у Институту за савремену историју у Београду, рођен је 1934. године у Ариљу у грађанској породици. Основну школу учио је у Ужицу и Видину (Бугарска), матурирао у гимназији у Ужицу 1953. Дипломирао је 1959. године на Филозофском факултету Универзитета у Београду, група за историју. Радио је у Институту друштвених наука у Београду у Одељењу за научну документацију и Одељењу за историјске науке, а у Институту за савремену историју од 1969. године до пензионисања као стручни саветник.

Поред широког дијапазона професионалног интересовања, посебан сензибилитет исказивао је посвећивао истраживању области привредне историје Србије крајем 19. и прве половине 20. века. Своја истраживања заснивао је на расположивој архивској грађи, посебно на изучавању штампе. Посебан допринос остварио је на истраживању електрификације Србије и производњи и примени електричне енергије у индустрији и другим областима, о чему је објавио више значајних књига, самостално или у коауторству: „Сто година електрификације Ужица 1900 – 2000“, „Век електрификације Ужица“, „Електрификација Ужица – Од уличног фењера до електричне сијалице“. Неколико радова објавио је у „Гласнику“ и Великом народном календару „Колубара“ о електрификацији Ваљева, на основу докумената децидно доказавши, да је Ваљево у мају 1900. године, неколико месеци пре Ужица добило електрично осветљење, чиме је демантовао до тада важеће мишљење. Био је иницијатор обележавања јубилеја „Сто година од електрификације Ваљева“, који је пригодно обе-

лежен у сарадњи ИП „Колубара“ и Међуопштинског историјског архива Ваљево.

Поред области електрификације Кале Спасојевић истраживао је и друге области друштвеног, привредног живота. За ваљевски крај посебан значај имају његови објављени чланци о Електричном кинематографу браће Нешовић у Ревизији „Колубара“ и „Промена на српском престолу 1903. Одјек у ваљевском крају и међу Ненадовићима“ Велики народни календар за просту 2002. годину“. Његово интересовање за развој путне комуникације у Србији, посебно изградња пута између Ваљева и Ужица, преко Ластре и Подбукова, нажалост остало је недовршено, преписи докумената до којих је истраживањем дошао уступио је архивима у Ужицу и Ваљеву, као и већи део своје личне библиотеке, необјављене рукописе и личну преписку.

Током сарадње на истраживању електрификације Ваљева у Међуопштинском историјском архиву, развила се плодна и обострано корисна сарадња, која је прерасла у својеврсно пријатељство са Калом Спасојевићем и његовом породицом, што ће запослени у Архиву са посебним пијететом памтити.

Милча Модић